

2012. augusztus 30.

Kedves Pali,

Hát eljött ez a nap is, a búcsú napja és ünnepe. Élvezd.

Ezen a jeles napon szeretnék gratulálni neked a nyugdíjba vonulásodhoz. Jeff meg én húsz évvel ezelőtt találkoztunk veled először az irodádban. És én most szeretném megköszönni neked húsz év együttműködését és barátságát. Igazgatóként tevékeny és inspiráló személyiség, az együttműködés őszinte híve voltál, fáradhatatlanul kerested a megújulás lehetőségét, s a megvalósításához szükséges pénzek előteremtésének módjait. Így lett a régi épületből a mozgássérült gyerekeknek modern, meleg hangulatú iskolája és diákotthona, ahol magas színvonalú az oktatás és szeretetteljes a törődés.

Mindig is csodáltam az elkötelezettségedet, a hozzáértésedet, mindent tudtál a sportról, a segédeszközökről, nagyszerűen értettel egy ekkora létesítmény működtetéséhez.

S noha különböző nyelveken beszélünk, pár szó és gesztusok elegendőek voltak ahhoz, hogy megértsük egymást és mindig öröm volt szakmai kérdésekről beszélgetni, együtt nevetni és tréfálkozni veled.

Holnaptól már nyugdíjas napok következnek, tovább lapozod az élet könyvét, s másféle tartalommal töltöd meg a még üres oldalakat. Nincsen kétségem afelől, hogy így vagy úgy, de nem távolodsz el teljesen a mozgássérült gyerekek ügyétől. De ha megengeded, akkor útravalóul azt tanácsolom, hogy gondold át a prioritásokat, már ne a munka legyen az elsődleges, élvezd az életed, szentelj figyelmet saját magadnak, a családnak, a barátainak. Verlee és én sok szeretettel jó egészséget és és boldogságot kívánunk neked és a családnak az új fejezetek, új kihívások megéléséhez, s ahhoz, hogy megvalósítsd mindazt, amit eddig is szeretnél volna, csak valahogy soha nem jutott rá idő. (Angol tanulás?, például☺)

Becsés emlékünk a legutóbbi budapesti látogatásunk, a kirándulás, a vacsora nálatok... Még egyszer köszönet az elmúlt húsz év együttműködéséért és barátságáért, s reméljük, hogy a közeljövőben ismét találkozhatunk.

Pali, sok szerencsét!

Baráti üdvözléssel

Veerle and Jos